

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Бургас , 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на пети ноември,
през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Павел А. Ханджиев
Членове: Илияна Т. Балтова
Христина З. Марева

Секретар: Станка С. А.а

като разгледа докладваното от Христина З. Марева Въззивно търговско дело
№ 20202001000156 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по въззивни жалби подадени от А. Р. А. и А. Р. М., както и насрещна жалба от „Ц.Б.И.“ ООД против Решение № 540/ 17.02.2020 г., постановено по т.д. № 533/ 2018 г. по описа на Окръжен съд Бургас в различни негови части, според интереса и защитната теза на всеки от жалбоподателите.

Въззивната жалба от ищеца **А. Р. А.**, е подадена срещу решението на първоинстанционния съд в частта, с която са отхвърлени претенциите му за прогласяване нищожността на решения на Общо събрание на съдружниците (ОСС) на „Ц.Б.И.“ ООД, обективирани в Протокол на ОСС от 17.09.2018 г. като се поддържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Настоява се, че процесните решения на ОСС освен нищожни като невзети, но отразени в протокола и дружествените книги като приети, са и извън неговата компетентност и са приети в нарушение на императивните разпоредби, касаещи законното представителство. Навежда аргументи, че решението за овластяването на трето лице за осъществяване процесуално представителство на дружеството от страна на ОСС, вместо от управителя на дружеството, е нищожно поради противоречие с императивните разпоредби на чл. 140 и чл. 141 ТЗ, които изключват такава компетентност за ОСС. Счита, че извън компетентността на ОС е приемането на решение досежно редовността на връчването на поканата за провеждане на ОС на съдружника. Поддържа се възражение за

липса на лично връчване на поканата за провеждане на ОСС до съдружника А. Р. А., като ОСС в лицето на съдружника Айвар Мухтаров е взел нелегитимно решение относно последиците на приложението на чл. 47 ГПК.

Твърди също, че взетите на събранието решения са нищожни, тъй като въпросите, по които са били взети, не са били обявени и посочени в дневния ред в представените покани – искания за свикване, и не са били известни на съдружниците, а са били привнесени допълнително в протокола от събранието, без съгласието на всички съдружници. Направено е препращане към аргументите по това възражение, изложени в исковата молба.

Иска се да бъде отменено решението на първостепенния съд в обжалваната от ищеца част и да се постанови друго, с което да бъдат прогласени като нищожни решенията, обективирани в Протокол от извънредно общо събрание на съдружниците в „Ц.Б.И.“ ООД с дата 17.09.2018 г., нотариално заверен с рег.№ 4105/ 17.09.2018 г. – удостоверяване на подписи и рег. № 4106/ 17.09.2018 г. – удостоверяване на съдържание, на помощник-нотариус по заместване М.Б., при нотариус Е.Б., с рег. № 342 на НК, с район на действие Районен съд Бургас, приложен към Заявление по образец А4, рег.№ 20181008151130.

Претендират се разноси пред двете инстанции, включително изплатените адвокатски възнаграждения.

В срока по чл. 263 ГПК е подаден **отговор на въззивната жалба от А. Р. М.** в качеството му на трето лице – помагач на ответника „Ц.Б.И.“ ООД, чрез адв. П.Ч. – БАК, в който се поддържа искане за нейното отхвърляне. Поддържа се, че посочените от въззивника основания за нищожност на решенията на ОС на съдружниците, проведено на 17.09.2018 г., не са от категорията обстоятелства, обуславящи нищожност на посочените решения.

В срока по чл. 263 ГПК е подаден **отговор на въззивната жалба и от адв. Ж.М.** – БАК като особен представител съгласно чл. 129, ал. 4 ГПК на „Ц.Б.И.“ ООД, в който се поддържа искане за оставянето ѝ без уважение.

В отговора от името на „Ц.Б.И.“ ООД е инкорпорирана **насрещната въззивна жалба** на основание чл. 263, ал.2 ГПК против Решение № 540/ 17.02.2020 г., постановено по т.д. № 533/ 2018 г. по описа на Окръжен съд Бургас, подадена в частта, в която са отменени всички решения, приети на Общо събрание на съдружниците на „Ц.Б.И.“ ООД, проведено на 17.09.2018 г.

Поддържа се, че в обжалваната си част решението е неправилно. Изложени са аргументи, че моментът на провеждане на общо събрание - на 17-ия ден от връчване на поканата или в първия следващ работен ден, ако 17-ия ден се яви неработен, бил определен по единствения възможен начин, предвид обстоятелството, че съдружникът А. Р. А. не е било възможно да бъде открит за връчване на покана за насрочването на Общо събрание на определена дата. Твърди се, че А.Р.А. е променил адреса си, без да уведоми дружеството и

сам се е поставил в невъзможност да бъде призован. Навежда доводи, че преценката за надлежното връчване на поканата следва да се извърши според това, дали е изпратена на известния на дружеството негов адрес. В подкрепа на доводите си представя съдебна практика.

Иска се отмяна на решението в обжалваната му част.

В срока по чл.263 ГПК е получен **отговор на насрещната въззивна жалба** от А. Р. А., в който се поддържа, че тя е неоснователна и необоснована. Счита, че правилно първоинстанционният съд е приел исковите претенции за допустими, защото са предявени в срока по чл.74 ТЗ.

Поддържа се, че за процесното Общо събрание А. не е канен и не е присъствал. Представените към депозираното в Търговски регистър заявление покани не са стигнали до него, а изводът на съдебния изпълнител, че те са му връчени на 31.08.2018 г., е незаконосъобразен. Твърди, че на 09.10.20218 г. при справка по партидата на дружеството в Търговски регистър установил, че е подадено заявление вх.№ 20181008151130 за вписване на промени по партидата на дружеството и ТР и за първи път е узнал за такова ОСД, съгласно протокола от 17.09.2018 г. ОСД. Поддържа се, че съдържанието на поканата не отговаря на императивната разпоредба на чл.139 ТЗ и се поддържа, че А. не е бил редовно поканен, а искът му по чл.74 ТЗ е допустим и основателен, тъй като всички приети решения се явяват незаконосъобразни.

Възразява се срещу приложената съдебна практика и се поддържа искане за оставяне без уважение на насрещната жалба.

Претендират се разноски.

В подадената от А. Р. М. въззивна жалба в качеството му на трето лице – помагач на ответника „Ц.Б.И.“ ООД, чрез адв. П.Ч. – БАК се поддържа, че обжалваното решение по предявения иск на основание чл. 74 ТЗ е недопустимо и неправилно. Настоява се исковата молба да бъде върната и производството прекратено, евентуално - предявения иск по чл. 74 ТЗ да бъде отхвърлен. Твърди, че искът е недопустим, тъй като е предявен след изтичане на преклузивния 14 дневен срок по чл. 74 ТЗ. Счита, че съдът е тълкувал неправилно нормата на чл. 139 ТЗ. Настоява се, че процедурата по свикване на Общо събрание е била изпълнена, въпреки недобросъвестното поведение на другия съдружник – управител.

В срока по чл. 263 ГПК по тази въззивна жалба е постъпил отговор от насрещната страна – А. Р. А.. С него въззивната жалба се оспорва като неоснователна и неаргументирана. Навеждат се идентични доводи с посочените в отговора по насрещната въззивна жалба от „Ц.Б.И.“ ООД, подадена от особения представител – адв. Ж.М.. Поддържа се, че А.Р.А. не е бил редовно поканен за извънредното Общо събрание на съдружниците в „Ц.Б.И.“ ООД, а искът му по чл.74 ТЗ е допустим и основателен, тъй като всички приети

решения, обективирани в процесния протокол от 17.0.2018 г. се явяват незаконосъобразни.

В с.з. въззивника – ищец не се явява и не се представлява. В писмено становище по същество са развити в обобщен вид доводите по правилността на решението, изложени в жалбата на А. Р. А..

За въззивника – ответник „Ц.Б.И.“ ООД се явява особения представител – адв. Ж. М., която поддържа насрещната жалба на дружеството като оспорва подадената от А.Р.А. въззивната жалба по съображенията изложени в отговора срещу нея и инкорпорираната в него насрещната жалба.

За въззивника – помагач на ответното дружество – А.Р.М. се явява представител по пълномощие – адв. Пл. Ч., който поддържа становище за недопустимост на решението по предявения иск на основание чл. 74 ТЗ като предявен след изтичане на преклузивния 14 – дневен срок, считано от датата на провеждане на ОСС. Поддържа становището, че въззивникът А. Р. А.о като съдружник е бил надлежно уведомен и приетите от ОСС решения са законосъобразни.

Бургаски апелативен съд със свое определение от 02.10.2020 г. намери, че въззивните жалби на ищеца – А.Р.А. и третото лице – помагач на ответното дружество „Ц.Б.И.“ ООД – А.Р.М., както и насрещната жалба от „Ц.Б.И.“ ООД са допустими и с тях са въведен като предмет на обжалване всички части на Решение № 540/ 17.02.2020 г., постановено по т. д. № 533/2018 г. по описа на Окръжен съд Бургас, по предявените от А.Р.А. установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за нищожност на решенията на ОСС в „Ц.Б.И.“ ООД, обективирани в протокол от 17.09.2018 г. и съединения с него в условията на евентуалност – иск по чл. 74, ал. 1 ТЗ за отмяна на същите решения като незаконосъобразни.

Решението по предявения от А.Р.А. установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК за нищожност на решенията, приети от ОСС на „Ц.Б.И.“ ООД по протокол с нотариална заверка на подписите от 17.09.2018 г., е валидно и допустимо, като в съответствие с т. 2 от Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, докладчик съдията Д.П., е разгледан като основен и главен иск, като иска по чл. 74 ТЗ е разгледан от първостепенния съд като евентуално предявен.

С предявения установителен иск за нищожност на решенията на ОСС на „Ц.Б.И.“ ООД в исковата молба, подадена от А.Р.А. са въведени твърдения за нищожност, като основанията на този иск са разграничени в съответствие с т. 1 на Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, докладчик съдията Д.П. само с оглед въведените твърдения за липсващи – неприети решения; с оглед твърденията за некомпетентност на ОСС да приема решения относно редовността на връчването на поканата до съдружника – въззивника-ищец А.Р.А. по реда на чл. 47 ГПК и овластяването от ОСС на пълномощник – адвокат за осъществяване на процесуално представителство. Въззивния съд в настоящия му състав намира, че като нистанция по същество също следва

да съобрази и да извърши преценка за нищожност само с оглед на тези основания, като по правилността на решението намира следното:

Във връзка с предявения иск за нищожност на решенията по представения по делото и със заявление по образец А4, рег.№2018100851130 протокол от извънредно общо събрание на съдружниците от 17.09.2018г. в „Ц.Б.И.“ООД обжалваното решение на първостепенния съд следва да бъде потвърдено, като на основание чл. 272 ГПК въззивният съд препраща към мотивите на същото решение, приемайки от своя страна следното:

Твърдението за нищожност на решенията като липсващи – неприети и само формално отразени в протокола от 17-ти септември 2018 година, е неоснователно и не се подкрепя от представените по делото доказателства. В тази връзка истинността и верността на заверения за съдържание и подписи по нотариален ред протокол се установява от събраните по искане на третото лице помагач - А.Р.М. показания от св. Д. Я., възпроизвеждащи достоверно отразената в протокола от 17-ти септември 2029 г. организация и ред на провеждане на ОСС, както и участието на посочените в него лица. Липсват основания за дискредитиране показанията на свидетеля, поради което изводът, който се налага от фактическа страна е, че събранието е проведено по време, място и начин, отразени в протокола от 17-ти септември 2018 г., отразяващ достоверно поведението и изявленията на участниците, дневния ред на провеждане, начина и резултата от извършеното гласуване.

В същия протокол не е отразено приемане на решение от ОСС във връзка с редовното връчване на поканата до управителя и съдружник А.Р.А., като съдържанието, съответстващо на това в констативния протокол на ПЧСИ С.К. от 11-ти септември 2018 година за извършеното фингирано връчване на адреса в гр. Бургас, отразява единствено предпоставките, при което присъстващия съдружник А.Р.М., притежаващ 288 009 дяла е приел, че събранието се провежда в отсъствието на притежаващия 32 010 дяла съдружник А.Р.А..

Изцяло следва да бъдат споделени и съображенията на първоинстанционния съд относно неоснователността на твърдението за нищожност, поради липсата на компетентност от ОСС за овластяване на пълномощник – адв. П. Ч., за осъществяване на процесуално представителство, като е намерено за неоснователно твърдението, че такова правомощие притежава само управителя, предвид произтичащата за него от закона представителна власт за дружеството.

Посочената в чл. 137 ТЗ и чл. 21 от дружествения договор компетентност на общото събрание не е изчерпателна, като целта на изброяването е за изключване от компетентността на други органи на дружеството по посочените въпроси, а не в ограничаване компетентността на общото събрание извън тези въпроси. По аргумент от чл. 141 ТЗ след като в своята дейност управителят всякога съобразява поведението си с решенията на общото събрание, то не съществува пречка общото събрание да приеме решения за извършване на фактически и правни действия от името на дружеството и от други лица.

Съобразно това, решението за възлагане на съдружника А.Р.М. да представлява дружеството при упълномощаване на адв. П. Ч., не е извън компетентността на общото събрание. Отделен е въпросът, че обстоятелствата, касаещи представителството на дружеството, включително за отделни и конкретни действия в отношенията му с трети лица подлежи на вписване и последните съгласно чл. 10 ЗТРРЮЛНЦ могат да се позоват на вписването, съответно – чл. 7, ал. 1, пр. 2 ЗТРРЮЛНЦ, не могат да им бъдат противопоставяни невписаните обстоятелства. Компетентността на общото събрание, обаче, в отношенията между съдружниците и управителя следва установения в чл. 141, ал. 1 ТЗ обвързаност, поради което възражението за нищожност, поради липса на компетентност е неоснователно.

Извън тези основания, твърдението за нищожност на решението е основано в исковата молба на твърдение за противоречие със закона и дружествения договор. Съгласно т. 1 на Тълкувателно решение № 1 от 6.12.2002 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2002 г., ОСГК, докладчик съдията Д.П. – невключване в дневния ред на въпроси, по които ОСС е пирело решения, противоречие с разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ТЗ, нарушение на процедурата по свикване – чл. 138, ал. 1 ТЗ, поради нарушения на процедурата по връчване – чл. 47 ГПК и механизма за определяне на датата за провеждане на общото събрание. Такива решения съгласно цитираното тълкувателно решение са отменяеми като незаконосъобразни, а не нищожни, поради което и следва да бъдат преценявани от съда във връзка с предявения иск по чл. 74 ТЗ, в поредност, обусловена правно и логически, измежду тези - въведени с исковата молба като основания за отмяна на решенията като незаконосъобразни.

Във връзка с предявения иск по чл. 74, ал. 1 ТЗ за отмяна на решенията като незаконосъобразни, в рамките на своите правомощия по подадената въззивна жалба от третото лице – помагач А.Р.М. и насрещната жалба от името на „Ц.Б.И.“ ООД, Бургаски апелативен съд намира, че решението по евентуално предявения иск не страда от пороци, водещи до нищожност. Във връзка с неговата допустимост въззивният съд намира, че същият е предявен от активно легитимирана страна – съдружник в „Ц.Б.И.“ ООД, при наличие на правен интерес, като във връзка с предпоставките на чл. 74, ал. 2 ТЗ и поддържания и спора между страните относно началния момент на предвидения в тази разпоредба срок, Бургаски апелативен съд намира следното:

Исковата молба е подадена на 09.10.2018 г., като в нея се твърди, че ищецът узнал за проведеното ОСС и приетите решения от подадено в търговския регистър заявление по образец А4, рег. №2018100851130, с което са били заявени за вписване промени в обстоятелствата относно управителя на дружеството; седалището и адреса на управление, както и за обявяване на дружествен договор във връзка с промените в тези обстоятелства, съгласно решенията, съдържащи се представения със заявлението протокол от извънредно ОСС от 17.09.2018г. в „Ц.Б.И.“ООД.

В представения протокол за проведеното на 17.09.2018 г. ОСС на „Ц.Б.И.“ ООД е

отразена констатация, че поканата - искане е връчена на управител и съдружник А. Р. А. чрез частен съдебен изпълнител И.Н.М., с район на действие - Окръжен съд – Бургас, вписана в КЧСИ с № 704. Адресът на управление на дружеството бил посетен многократно от служители на частния съдебен изпълнител като на 17 август 2018 година помощник - частен съдебен изпълнител С.К. залепил четири броя уведомления по чл. 47 ГПК, с които било съобщено на А.Р.А., че книжата са оставени в кантората на ЧСИ И.М. и може да ги получа в двуседмичен срок от залепването на уведомлението. До 11-ти септември 2018 година в кантората на съдебния изпълнител А.Р.А. не се явил, не се е явил и негов представител, поради което на основание чл. 47, ал. 5 ГПК ПЧСИ С.К. е приел в констативен протокол от същата дата, че документите се считат връчени на 31 август 2018 година. Прието е, че по данни от съседни на г-н А. същият живее на посетения адрес в град Бургас, за което е бил съставен от ПЧСИ С.К. констативния протокол от 11 септември 2018 година. Цитираният констативен протокол е приложен по делото като е видно, че констатациите в него са възпроизведени в протокола от 17-ти септември 2018 година за проведеното общо събрание на съдружниците.

Видно от приложения по делото и обявен по партидата на „Ц.Б.И.“ ООД дружествен договор, посоченият в поканата - искане адрес на А.Р.А. в град Бургас, посетен от ПЧСИ съгласно възложената компетентност по чл. 37, ал. 1 ЗЧСИ за връчване на книжата, е посочен като адрес на съдружника А.Р.А. в преамбюлната част на дружествения договор по точка 1, като същият адрес е такъв на управление на „Ц.Б.И.“ ООД, съгласно чл. 2 на дружествения договор. В чл. 7, т. 1 от дружествения договор, както и в чл. 26, ал. 2 от дружествения договор като адрес на А.Р.А. в качеството му на съдружник и в качеството му на управител е посочен постоянен адрес в град Видин. По делото е представено и удостоверение, от което е видно, че считано от 27.07.2018 г. настоящият адрес на А.Р.А., макар и различен от постоянния, също е в гр. Видин.

Няма данни по делото дружеството да е положило усилия за връчване на искането за свикване на ОСС, съдържащо и покана на посочения от съдружника адрес в гр. Видин, като от друга страна, залепването на уведомленията по чл. 47, ал. 1 ГПК е извършено само на адреса в гр. Бургас, за който адрес няма доказателства по делото, че е такъв по регистрацията на А.Р.А..

Няма спор в съдебната практика, че дружеството може да отправи покана до адреса на съдружника, посочен в дружествения договор, като в разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ТЗ и конкретно в обявения дружествен договор по партидата на „Ц.Б.И.“ ООД не е предвиден изрично определен начин на връчване, от който дружеството да е обвързано. Следователно не съществува пречки поканата да бъде връчвана чрез ЧСИ, но доколкото същият в дейността си е обвързан от разпоредбите в ЗЧСИ, извършените от него действия по връчването също следва да бъдат съобразени с този закон и препращането в него – чл. 43 ЗЧСИ, към разпоредбите за връчване в общия процесуален закон – чл. 37 – чл. 50 ГПК. Следователно, при извършване на фингирано връчване съгласно чл. 47 ГПК, следва да са

налице предпоставките за това и залепването да се извърши на адрес, на който се презюмира с оглед адресната регистрация на адресата, че същият има възможност да узнае възможността за получаване на книгата в кантората на съда/съдебния изпълнител.

Във връзка с изискванията за връчване чрез залепване по реда на чл. 47 ГПК въззивния съд в настоящия му състав споделя възприетото в Решение № 433 от 9.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3354/2014 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията С.Б., в което от своя страна е възприето разбирането в Решение № 233 от 3.07.2014 г. на ВКС по гр. д. № 7723/2013 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията М.П. че „...Съгласно чл. 43 ЗЧСИ, ЧСИ може да възложи на определен служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книга при условията и реда на ГПК - чл. 37 - чл. 58 ГПК ...“ като „... Връчването чрез залепване на уведомление е възможно само на регистрирания настоящ адрес или на регистрирания постоянен адрес./в този смисъл вж р. 233 по гр. дело № 7723/13 г. на ВКС, IV г. о./“ Съобразно това, връчването при условията на чл. 47 ГПК в случая от ПЧСИ С.К. чрез залепване на поканата – искане на адрес, който не съвпада с установените адреси на регистрация – постоянен или настоящ за съдружника А.Р.А., е опорочено и налага извод, че последният не е бил редовно поканен и срокът, за предявяване на иска по чл. 74 ТЗ за него тече от узнаването, както е посочено в исковата молба – от подаденото на 8-ми октомври 2018 г. заявление в ТР за вписване на промените, следващи от решенията по нотариално заверения протокол от 17-ти септември 2018 година.

Констатацията във връзка с нередовното отправената покана до съдружника представлява сама по себе си порок пир провеждането на ОСС, но във връзка с основателността на предявения иск по чл. 74 ТЗ съдът дължи произнасяне относно пороците в логическата и правна обусловеност на процедурата по насрочване и свикване, като по които въззивния съд споделя напълно съображенията в обжалваното решение относно ненадлежното определяне на датата на общото събрание. По начина ѝ на определяне – в зависимост от датата на връчване, както е приел и първоинстанционния съд липсва сигурност и включително при редовно връчване на поканата, за съдружника липсва сигурност относно датата на провеждане. Подобен начин на определяне на датата предполага едновременно връчване на поканата за всеки от съдружниците, а успоредно с това и узнаване от всеки от тях за момента на връчване на поканата на всеки от останалите съдружници. Обстоятелството, че общото събрание е свикано от съдружника, притежаващ мажоритарен дружествен дял, не преодолява подобна неяснота, поради което изводът, че в поканата липсва определена дата за провеждане на извънредното ОСС на „Ц.Б.И.“ ООД.

Включително, ако с оглед конкретните обстоятелства се приеме, че е допустимо датата да е определяема, по-същественото нарушение в случая е свързано с процедурата по свикване – установена в нормата на чл. 138, ал. 2 ТЗ. Правото на съдружниците, притежаващи дялове над 1/10 от капитала на дружеството за свикване, възниква само в случай, че управителят не изпълни задължението си за свикване по искането им в двуседмичен срок от връчване на искането. В конкретния случай такова право, предвид

липсата на надлежно и редовно връчване на поканата от ПЧСИ по реда на чл. 47 ГПК изобщо не е възникнало за съдружника А.Р.М., поради което решенията по протокол от проведеното на 17-ти септември 2018 г. ОСС на „Ц.Б.И.“ ООД следва да бъдат отменени, без да се разглеждат останалите основания за тяхната незаконосъобразност, въведени с исковата молба.

Предвид съвпадащите изводи по основателността на предявените искове на въззивната нистанция с тези на първоинстанционния съд в обжалваното решение, последното следва да се потвърди изцяло, като всяка от въззивните жалби на ищеца и третото лице помагач, както и насрещната жалба на ответното дружество „Ц.Б.И.“ ООД се явяват неоснователни.

С оглед неоснователността на въззивните жалби, заплатените държавни такси следва да останат за сметка на всяка страна, така както са направени, което се налага като извод и за направените по равно разноски за особен представител на основание чл. 29, ал. 4 ГПК на ответника - „Ц.Б.И.“ ООД. На въззивника А.Р.М. съгласно чл. 78, ал. 10 ГПК като трето лице помагач не се дължат разноски, но той дължи разноските, които е причинил със своите процесуални действия. Следователно, съобразно неоснователността на подадената от него въззивна жалба, същият дължи половината от заплатения общо адвокатски хонорара от насрещната страна – ищеца А.Р.А. или 300 лв.

Мотивиран от гореизложеното Бургаски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 540/ 17.02.2020 г., постановено по т.д. № 533/ 2018 г. по описа на Окръжен съд Бургас.

ОСЪЖДА А. Р. М., гражданин на Руска Федерация, род. на ***** г., със съдебен адресат: адв. П.Ч., вписан в БАК, с адрес: гр. Бургас, ул. И.Ш.“ № 20, ет. 2, офис № 7 да заплати на А. Р. А., ЕГН *****, ОТ ГР. Видин, общ. Видин, с. К., ул. „Е.“ № 16, представляван по делото от пълномощника – адв. М. А., вписан в БАК, с адрес: гр. Бургас, ул. „П. № 26, ет. 1, ап. 1 разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от

връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____